

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 28 ust. 1 dyrektywy 2014/36/UE nałożył na państwa członkowskie obowiązek wprowadzenia w życie do dnia 30 września 2016 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tej dyrektywy. Z uwagi na niepoinformowanie Komisji o środkach transpozycji rzeczony dyrektywy przez Belgię, Komisja postanowiła złożyć skargę do Trybunału Sprawiedliwości.

W swojej skardze Komisja zaproponowała nałożenia na Belgię okresowej kary pieniężnej w wysokości 49 906,50 EUR. Wysokość okresowej kary pieniężnej została obliczona z uwzględnieniem wagi naruszenia, czasu jego trwania, jak również skutku odstrasżającego w powiązaniu ze zdolnością płatniczą państwa członkowskiego.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu zatrudnienia w charakterze pracownika sezonowego (Dz.U. 2014, L 94, s. 375).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 7 listopada 2018 r. – Minister for Justice and Equality / ND

(Sprawa C-685/18)

(2019/C 16/39)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona składająca wniosek: Minister for Justice and Equality

Strona ścigana: ND

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy kryteriami, na podstawie których należy rozstrzygać o tym, czy prokurator wyznaczony jako wydający nakaz organ sądowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 [decyzji ramowej (¹)] jest organem sądowym zgodnie z autonomicznym znaczeniem tego pojęcia w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi z 2002 r., są okoliczności, że (1) prokurator jest niezależny od władzy wykonawczej oraz że (2) w jego własnym porządku prawnym uznaje się, iż sprawuje on wymiar sprawiedliwości lub uczestniczy w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej – na podstawie jakich kryteriów sąd krajowy powinien rozstrzygać, czy prokurator, którego wyznaczono jako wydający nakaz organ sądowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 decyzji ramowej, jest organem sądowym w rozumieniu art. 6 ust. 1?
- 3) W zakresie, w jakim kryteria obejmują wymóg sprawowania przez prokuratora wymiaru sprawiedliwości lub uczestniczenia w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości, czy należy rozstrzygać o tych okolicznościach na podstawie statusu, jaki prokurator posiada w swoim własnym porządku prawnym, czy też na podstawie określonych obiektywnych kryteriów? Jeżeli miałyby się to odbywać na podstawie obiektywnych kryteriów, jakie są to kryteria?
- 4) Czy prokurator Republiki Litewskiej jest organem sądowym zgodnie z autonomicznym znaczeniem tego pojęcia w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi z 2002 r.?

(¹) Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).